

DALJŠI ODLOMKI BOŽJE BESEDE ZA ŽALOJOČE

Nič nas ne more ločiti od Božje ljubezni

35 »Kdo nas bo ločil od Kristusove ljubezni? Mar stiska ali nadloga, preganjanje ali lakota, nagota ali nevarnost ali meč? 36 Prav kakor je pisano:

Zaradi tebe nas ves dan pobijajo, imajo nas za klavne ovce.

37 Toda v vseh teh preizkušnjah zmagujemo po njem, ki nas je vzljubil. 38 Kajti prepričan sem: ne smrt ne življenje, ne angeli ne poglavarstva, ne sedanost ne prihodnost, ne moči,

39 ne visokost, ne globokost ne kakršna koli druga stvar nas ne bo mogla ločiti od Božje ljubezni v Kristusu Jezusu, našem Gospodu.« (Rim 8,35-39)

Jezus je premagal smrt

51 »Glejte, skrivnost vam povem: vsi ne bomo zaspali, vsi pa bomo spremenjeni, 52 hipoma, kakor bi trenil z očesom, ob glasu poslednje trobente. Zdonela bo namreč in mrtvi bodo vstali nepropadljivi in mi bomo spremenjeni. 53 Kajti to, kar je propadljivo, si mora obleči nepropadljivost, in kar je umrljivo, obleči neumrljivost. 54 Ko pa si bo to, kar je propadljivo, obleklo nepropadljivost, in to, kar je umrljivo, obleklo neumrljivost, tedaj se bo izpolnila beseda, ki je zapisana:

Smrt je použita v zmagi. 55 Smrt, kje je tvoja zmaga? Smrt, kje je tvoje želo?

56 Želo smrti je greh, moč greha pa je postava. 57 Hvala torej Bogu, ki nam daje zmago po našem Gospodu Jezusu Kristusu.« (1 Kor 15,51-57)

Vemo, da nas bo Bog obudil

»Ker pa imamo istega duha vere, kakor je pisano: Veroval sem, zato sem govoril, tudi mi verujemo in zato tudi govorimo. 14 Vemo namreč, da bo tisti, ki je obudil Gospoda Jezusa, tudi nas obudil z Jezusom in nas hkrati z vami postavil predse. 15 Vse to je namreč zaradi vas, da bi se milost zaradi večje množice pomnožila in s tem obogatila zahvaljevanje v Božjo slavo.

16 Zato ne omagujemo. Nasprotno, čeprav naš zunanji človek razpada, se naš notranji iz dneva v dan obnavlja. 17 Naša trenutna lahka stiska nam namreč pripravlja čez vso mero težko, večno bogastvo slave, 18 ker se ne oziramo na to, kar se vidi, ampak na to, kar se ne vidi. Kar se namreč vidi, je začasno, kar pa se ne vidi, je večno.

1 Vemo namreč tole: če razpade naša zemeljska hiša, ki je le šotor, imamo v nebesih zgradbo od Boga, hišo, ki je niso naredile roke in je večna. 2 Zato tudi v tem svojem stanju vzdihujemo in si želimo kar povrh obleči svoje bivališče, ki je iz nebes, 3 seveda le, če se izkažemo, da nismo goli, ko se slečemo. 4 Dokler namreč živimo v tem šotoru, vzdihujemo in teži nas, ker se ne bi radi slekli, ampak bi se radi oblekli kar povrh, tako da bi življenje použilo to, kar je umrljivo. 5 Tisti pa, ki nas je za to pripravil, je Bog, ki nam je dal poroštvo Duha. 6 Zato smo vedno pogumni, čeprav vemo, da smo zdoma in daleč od Gospoda, dokler smo doma v tem telesu, 7 saj v veri hodimo in ne v gledanju. 8 Vendar smo pogumni in zadovoljni s tem, da se bomo izselili iz telesa in se priselili h Gospodu. 9 Zato si tudi prizadevamo, da bi mu bili všeč, bodisi da smo priseljeni v telesu bodisi da smo izseljeni. 10 Vsi se bomo namreč morali pojaviti pred Kristusovim sodnim stolom, da bo vsak prejel plačilo za to, kar je v zemeljskem življenju delal, dobro ali slabo.« (2 Kor 4,13-5,10)

Kristus bo tudi nas poveljal

12 »Ne, kakor da bi to že dosegel ali prišel do popolnosti, vendar pa se trudim, da bi to osvojil, ker je tudi mene osvojil Kristus Jezus. 13 Ne mislim, bratje, da sem to dosegel. Eno pa: pozabljam, kar je za menoj, in se iztegujem proti temu, kar je pred menoj, 14 ter tečem proti cilju po nagrado, h kateri nas od zgoraj kliče Bog v Kristusu Jezusu. 15 Zato vsi, kar nas je popolnih, imejmo to v mislih; če pa kaj drugače mislite, vam bo Bog razodel tudi to. 16 Sicer pa se držimo tega, kar smo dosegli.

17 Vsi skupaj postanite moji posnemovalci, bratje, in se ozirajte po tistih, ki živijo po zgledu, kakršnega imate v nas. 18 Mnogi namreč živijo – večkrat sem vam jih že omenil, zdaj pa jih omenjam jokaje – kot sovražniki Kristusovega križa. 19 Njihov konec je pogubljenje, njihov bog je trebuh, njihova slava je v njihovi sramoti, premišljujejo zemeljske stvari. 20 Naša domovina pa je v nebesih, od koder tudi pričakujemo odrešenika, Gospoda Jezusa Kristusa. 21 Ta bo z močjo, s katero si more podvreči vse, preobrazil naše bedno telo, tako da ga bo naredil podobno telesu svojega veličastva.« (Flp 3,12-21)

Po vstajenju bomo gledali Boga

»1 Pogledjte, kakšno ljubezen nam je podaril Oče: Božji otroci se imenujemo in to tudi smo. Svet nas zato ne spozna, ker ni spoznal njega. 2 Ljubi, zdaj smo Božji otroci; ni pa še razodeto, kaj bomo. Vemo pa, da mu bomo podobni, ko se bo razodel, ker ga bomo gledali takšnega, kakršen je.« (1 Jn 3,1-2)

Jezus je vstajenje in življenje

»1 Bil pa je neki bolnik, Lazar iz Betanije, iz vasi Marije in njene sestre Marte. 2 Marija je bila tista, ki je Gospoda mazila z dišavnim oljem in mu obrisala noge s svojimi lasmi. Njen brat Lazar je bil bolan. 3 Sestri sta tedaj poslali Jezusu sporočilo: »Gospod, glej, tisti, ki ga imaš rad, je bolan.« 4 Ko je Jezus to slišal, je rekel: »Ta bolezen ni za smrt, ampak v Božje veličastvo, da bo po njej poveljčan Božji Sin.« 5 Jezus pa je ljubil Marto, njeno sestro in Lazarja. 6 Ko je torej slišal, da je bolan, je ostal še dva dni v kraju, kjer je bil. 7 Nato je rekel učencem: »Pojdimo spet v Judejo.« 8 Učenci so mu dejali: »Rabi, pravkar so te hoteli Judje kamnati, pa greš spet tja?« 9 Jezus je odgovoril: »Ali nima dan dvanajst ur? Če kdo hodi podnevi, se ne spotakne, ker vidi luč tega sveta; 10 če pa kdo hodi okrog ponoči, se spotakne, ker v njem ni luči.« 11 To je rekel, in nato jim je dejal: »Naš prijatelj Lazar spi, vendar grem, da ga zbudim.« 12 Učenci pa so mu rekli: »Gospod, če spi, bo ozdravel.« 13 Jezus je govoril o njegovi smrti, oni pa so mislili, da govori o navadnem spanju. 14 Tedaj jim je Jezus povedal odkrito: »Lazar je umrl. 15 Zaradi vas pa se veselim, da nisem bil tam, da boste verovali. A pojdimo k njemu!« 16 Tomaž, ki se je imenoval Dvojček, je tedaj rekel součencem: »Pojdimo še mi, da umremo z njim!«

17 Ko je torej Jezus prišel, je odkril, da je Lazar že štiri dni v grobu. 18 Betanija pa je blizu Jeruzalema, približno petnajst stadijev od njega. 19 Veliko Judov je prišlo k Marti in Mariji, da bi ju tolažili zaradi njunega brata. 20 Ko je Marta slišala, da prihaja Jezus, mu je šla naproti; Marija pa je sedela doma. 21 Marta je tedaj rekla Jezusu: »Gospod, ko bi bil ti tukaj, bi moj brat ne umrl; 22 a tudi zdaj vem, da ti bo Bog dal, kar koli ga zaprosiš.« 23 Jezus ji je rekel: »Tvoj brat bo vstal.« 24 Marta mu je dejala: »Vem, da bo vstal ob vstajenju poslednji dan.« 25 Jezus ji je rekel: »Jaz sem vstajenje in življenje: kdor vame veruje, bo živel, tudi če umre; 26 in vsakdo, ki živi in vame veruje,

vekomaj ne bo umrl. Veruješ v to?« 27 Odgovorila mu je: »Da, Gospod. Trdno verujem, da si ti Mesija, Božji Sin, ki prihaja na svet.« (Jn 11,1-27)

Jezus joka ob Lazarjevem grobu

»28 In ko je to rekla, je odšla in poklicala Marijo, svojo sestro. Skrivaj ji je dejala: »Učitelj je tukaj in te kliče.« 29 Ko je ta to slišala, je hitro vstala in mu šla naproti. 30 Jezus še ni prišel v vas; še vedno je bil na kraju, kjer mu je prišla naproti Marta. 31 Judje, ki so bili pri njej v hiši in jo tolažili, so videli, da je Marija hitro vstala in odšla ven. Stopili so torej za njo, ker so mislili, da je šla h grobu, da bi tam jokala. 32 Marija je prišla tja, kjer je bil Jezus. Ko ga je zagledala, mu je padla k nogam in mu rekla: »Gospod, ko bi bil ti tukaj, bi moj brat ne umrl.« 33 Ko je Jezus videl, da joka in da jokajo tudi Judje, ki so prišli z njo, je bil v duhu pretresen in se je vznemiril. 34 In dejal je: »Kam ste ga položili?« Rekli so mu: »Gospod, pridi in poglej!« 35 Jezus se je zjokal. 36 Judje so tedaj govorili: »Glejte, kako ga je imel rad.« 37 Nekateri izmed njih pa so dejali: »Ali ni mogel on, ki je slepemu odprl oči, tudi storiti, da bi ta ne umrl?«

38 Jezus je bil v sebi spet pretresen in je šel h grobu. Bila je to votlina in pred njo je bil prislonjen kamen. 39 Jezus je rekel: »Odstranite kamen!« Marta, sestra umrlega, mu je dejala: »Gospod, že ima zadah, saj je četrti dan mrtev.« 40 Jezus ji je rekel: »Ti mar nisem rekel, da boš videla Božje veličastvo, če boš verovala?« 41 Odstranili so torej kamen; Jezus pa je vzdignil oči in rekel: »Oče, zahvaljujem se ti, ker si me uslišal. 42 Jaz sem vedel, da me vselej uslišiš, toda zaradi množice, ki stoji okrog mene, sem rekel, da bi verovali, da si me ti poslal.« 43 In ko je to izrekel, je zaklical z močnim glasom: »Lazar, pridi ven!« 44 In umrli je prišel ven. Noge in roke je imel povezane s povoji in njegov obraz je bil ovit s prtom. Jezus jim je rekel: »Razvežite ga in pustite, naj gre!« (Jn 11,28-44)

Jezus na vrtu Getsemani

»32 Prišli so na kraj z imenom Getsemani, in Jezus je rekel svojim učencem: »Sedite tukaj, dokler bom molil!« 33 S seboj je vzel Petra, Jakoba in Janeza. Osupnil je od groze in začel trepetati. 34 Rekel jim je: »Moja duša je žalostna do smrti. Ostanite tukaj in bedite!« 35 In šel je malo naprej, se vrgel na tla in molil, da bi šla, če je mogoče, ta ura mimo njega. 36 Govoril je: »Aba, Oče, tebi je vse mogoče! Daj, da gre ta kelih mimo mene, vendar ne, kar jaz hočem, ampak kar ti!« 37 Nato je šel in ugotovil, da spijo. Petru je rekel: »Simon, spiš? Nisi mogel eno uro ostati buden? 38 Bedite in molite, da ne pridete v skušnjavo! Duh je sicer voljan, a meso je slabotno.« 39 Spet je odšel in molil z istimi besedami. 40 In ko se je vrnil, je spet odkril, da spijo. Njihove oči so bile težke in niso vedeli, kaj bi mu odgovorili.« (Mr 14,32-40).

Jezusovi blagri

»1 Ko je zagledal množice, se je povzpел na goro. Sédel je in njegovi učenci so prišli k njemu. 2 Odprl je usta in jih učil:

3 »Blagor ubogim v duhu, kajti njihovo je nebeško kraljestvo.

4 Blagor žalostnim, kajti potolaženi bodo.

5 Blagor krotkim, kajti deželo bodo podedovali.

6 Blagor lačnim in žejnim pravičnosti, kajti nasičeni bodo.

7 Blagor usmiljenim, kajti usmiljenje bodo dosegli.

8 Blagor čistim v srcu, kajti Boga bodo gledali.

9 Blagor tistim, ki delajo za mir, kajti imenovani bodo Božji sinovi.

10 Blagor tistim, ki so zaradi pravičnosti preganjani, kajti njihovo je nebeško kraljestvo.

11 Blagor vam, kadar vas bodo zaradi mene zasramovali, preganjali in vse húdo o vas lažnivo govorili. 12 Veselite in radujte se, kajti vaše plačilo v nebesih je veliko. Tako so namreč preganjali že preroke, ki so bili pred vami.« (Mt 5,1-12)

Kar storiš bližnjemu, storiš Kristusu

31 »Ko pride Sin človekov v svojem veličastvu in vsi angeli z njim, takrat bo sédel na prestol svojega veličastva. 32 Pred njim bodo zbrani vsi narodi in ločil bo ene od drugih, kakor pastir loči ovce od kozlov. 33 Ovce bo postavil na svojo desnico, kozle pa na levico. 34 Tedaj bo kralj rekel tistim, ki bodo na desnici: »Pridite, blagoslovljeni mojega Očeta! Prejmite v posest kraljestvo, ki vam je pripravljeno od začetka sveta! 35 Kajti lačen sem bil in ste mi dali jesti, žejen sem bil in ste mi dali piti, tujec sem bil in ste me sprejeli, 36 nag sem bil in ste me oblekli, bolan sem bil in ste me obiskali, v ječi sem bil in ste prišli k meni.« 37 Tedaj mu bodo pravični odgovorili: »Gospod, kdaj smo te videli lačnega in te nasitili ali žejnega in ti dali piti? 38 Kdaj smo te videli tujca in te sprejeli ali nagega in te oblekli? 39 Kdaj smo te videli bolnega ali v ječi in smo prišli k tebi?« 40 Kralj jim bo odgovoril: »Resnično, povem vam: Kar koli ste storili enemu od teh mojih najmanjših bratov, ste meni storili.«

41 Tedaj poreče tudi tistim, ki bodo na levici: »Proč izpred mene, prekleti, v večni ogenj, ki je pripravljen hudiču in njegovim angelom! 42 Kajti lačen sem bil in mi niste dali jesti, žejen sem bil in mi niste dali piti, 43 tujec sem bil in me niste sprejeli, nag sem bil in me niste oblekli, bolan sem bil in v ječi in me niste obiskali.« 44 Tedaj bodo tudi ti odgovorili: »Gospod, kdaj smo te videli lačnega ali žejnega ali tujca ali nagega ali bolnega ali v ječi in ti nismo postregli?« 45 Tedaj jim bo odgovoril: »Resnično, povem vam: Kolikor niste storili enemu od teh najmanjših, tudi meni niste storili.« 46 Ti pojdejo v večno kazen, pravični pa v večno življenje.« (Mt 25,31-46)

Jezus nam je pripravil prostor pri Očetu

1 »Vaše srce naj se ne vznemirja. Verujete v Boga, tudi vame verujte! 2 V hiši mojega Očeta je veliko bivališč. Če bi ne bilo tako, ali bi vam rekel: Odhajam, da vam pripravim prostor? 3 Ko odidem in vam pripravim prostor, bom spet prišel in vas vzel k sebi, da boste tudi vi tam, kjer sem jaz. 4 In kamor jaz grem, poznate pot.« 5 Tomaž mu je rekel: »Gospod, ne vemo, kam greš. Kako bi mogli poznati pot?« 6 Jezus mu je dejal: »Jaz sem pot, resnica in življenje. Nihče ne pride k Očetu drugače kot po meni.« (Jn 14,1-6)

Ne skrbite

25 »Zato vam pravim: Ne skrbite za svoje življenje, kaj boste jedli ali kaj boste pili, in ne za svoje telo, kaj boste oblekli. Ali ni življenje več kot jed in telo več kot obleka? 26 Pogledajte ptice neba! Ne sejejo in ne žanjejo niti ne spravljajo v žitnice, in vendar jih vaš nebeški Oče hrani. Ali niste vi več vredni kot one? 27 Kdo izmed vas pa more s svojo skrbjo podaljšati svoje življenje za en sam komolec? 28 In za obleko, kaj skrbite? Poučite se od lilij na polju, kako rastejo. Ne trudijo se in ne

predejo, 29 toda povem vam: Še Salomon v vsem svojem veličastvu ni bil oblečen kakor ena izmed njih. 30 Če pa Bog tako oblači travo na polju, ki danes obstaja in jo jutri vržejo v peč, mar ne bo mnogo bolj oblačil vas, maloverni? 31 Ne skrbite torej in ne govorite: »Kaj bomo jedli ali kaj bomo pili ali kaj bomo oblekli?« 32 Po vsem tem sprašujejo pogani. Saj vaš nebeški Oče ve, da vse to potrebujete. 33 Išcite najprej Božje kraljestvo in njegovo pravičnost in vse to vam bo navrženo.« (Mt 6,25-33)

Ne boj se

10 »Ne boj se, saj sem s teboj, nikar se plaho ne oziraj, saj sem jaz tvoj Bog.

Okrepil te bom in ti pomagal, podpiral te bom z desnico svoje pravičnosti.

11 Glej, sramovali se bodo in zardevali vsi, ki so razdraženi proti tebi, postali bodo kakor nič in bodo propadli, tisti, ki se pravdajo s teboj.

12 Iskal jih boš, pa jih ne boš našel, tistih, ki se prepirajo s teboj.

Postali bodo kakor nič in kot praznina, tisti, ki se spopadajo s teboj.

13 Kajti jaz sem GOSPOD, tvoj Bog, ki te držim za desnico in ti pravim: »Ne boj se, jaz ti bom pomagal.« (Iz 41,10-13)

Jobova stiska

»Spregovoril je in rekel:

3 Naj zgine dan, ko sem se rodil, in noč, ko so rekli: Deček je bil spočet!

4 Tisti dan naj se spremeni v temo, naj se zanj ne meni Bog od zgoraj, naj ne sije nanj svetloba!

5 Naj se ga polastita tema in smrtna senca, naj visi nad njim oblak:

naj ga preganjajo kakor tisti, ki imajo dan žalovanja!

6 Tisto noč naj vzame tema, naj se ne pridruži dnevom leta, naj ne pride v število mesecev!

20 Čemú se daje luč trpečemu, življenje zagrenjenim v duši?

21 Tem, ki hrepenijo po smrti, pa ne pride, ki jo iščejo bolj kakor zaklade, 22 se veselijo pokopa in se radujejo, ko najdejo grob, 23 možu, ki mu je pot prikrita in ga Bog ogradi?

24 Moj vsakdanji kruh je moje vzdihovanje, kakor voda se razlivajo moji kriki.

25 Strah, ki sem se ga bal, je prišel nadme, kar mi je zbujalo grozo, me je zadelo.

26 Nimam miru, nimam počitka, nimam pokoja, prišel je trepet.« (Job 3,2-6.20-26)

Mojo dušo žeja po Bogu

2 »Kakor hrepeni jelen po potokih voda,

tako hrepeni moja duša po tebi, o Bog.

3 Mojo dušo žeja po Bogu, po živem Bogu.

Kdaj bom prišel in se pojavil pred Božjim obličjem?

4 Moje solze so mi postale kruh podnevi in ponoči,

ko mi ves dan govorijo: »Kje je tvoj Bog?«

5 Tega se bom spominjal in izlival svojo dušo:

kako sem šel s trumo, da bi prišel do Božje hiše,

z glasom vriskanja in hvale v vrvenju praznične množice.

6 Zakaj si potrta, moja duša, in se vznemirjaš v meni?

Upaj v Boga, zakaj še ga bom hvalil, svojega rešitelja 7 in svojega Boga.

Moja duša v meni je vsa pobita, zato se te spominjam:
od jordanske dežele sem in vrhov Hermona, od gore Micár.

8 Brezno kliče breznu, glasu tvojih slapov;
vsa tvoja butanja in tvoji valovi so šli čez mene.

9 Podnevi ukazuje GOSPOD svojo dobroto, ponoči je njegova pesem z mano,
molitev k Bogu mojega življenja.

10 Pravim Bogu, svoji skali: »Zakaj si me pozabil?
Zakaj hodim mračen, ko me stiska sovražnik?«

11 Z morilskim udarcem v moje ude me sramotijo moji nasprotniki,
ko mi ves dan govorijo: »Kje je tvoj Bog?«

12 Zakaj si potrta, moja duša, zakaj se vznemirjaš v meni?

Upaj v Boga, zakaj še ga bom hvalil, rešitve njegovega obličja, mojega Boga.« (Ps 42)

Le v Bogu se umiri moja duša

6 »Le pri Bogu se umiri, moja duša,
kajti od njega je moje upanje.

7 Le on je moja skala in moja rešitev,
moja trdnjava: ne bom omahoval.

8 Pri Bogu sta moje rešenje in moja slava,
moja močna skala, moje zavetje je v Bogu.

9 Zaupajte vanj ob vsakem času, o ljudstvo,
pred njim izlivajte svoja srca!

Bog nam je zatočišče.« (Ps 62,6-9).

Iz globočine kličem k tebi, o Gospoda

»Iz globočine kličem k tebi, o GOSPOD, 2 Gospod, usliši moj glas;
tvoja ušesa naj bodo pozorna na glas moje prošnje.

3 Če boš pozoren na krivde, o GOSPOD, Gospod, kdo bo mogel obstati?

4 Toda s teboj je odpuščanje, da bi te strahoma spoštovali.

5 Upam v GOSPODA, moja duša upa, čakam na njegovo besedo,

6 moja duša čaka na Gospoda bolj kakor stražarji na jutro, stražarji na jutro.

7 Izrael, pričakuj GOSPODA! Zakaj pri GOSPODU je dobrota, pri njem je obilje rešitve.

8 On bo rešil Izraela vseh njegovih krivd.« (Ps 130)

Moj Bog, vate zaupam

»K tebi, GOSPOD, vzdigujem svojo dušo.

2 Moj Bog, vate zaupam, naj ne bom osramočen,
naj ne ukajo nad menoj moji sovražniki.

3 Tudi vsi tisti, ki zaupajo vate, ne bodo osramočeni,
osramočeni bodo, kateri so se za nič izneverili.

4 Svoje poti, GOSPOD, mi daj spoznati,
svojih steza me úči.

5 Vodi me v svoji resnici in me úči,

saj si ti Bog moje rešitve;
vate upam ves dan.« (Ps 25,1-5)

K tebi, GOSPOD, se zatekam

2 »K tebi, GOSPOD, se zatekam, naj ne bom osramočen na veke, v svoji pravičnosti me osvobodi.
3 Nagni k meni svoje uho, hitro me reši. Bodi mi utrjena skala, trdnjavska hiša, da me rešiš.
4 Zakaj ti si moja skala in moja trdnjava, zaradi svojega imena me boš peljal in vodil.
8 Radoval in veselil se bom nad tvojo dobroto, ker si videl mojo bedo, spoznal stiske moje duše.
9 Nisi me izročil v roke sovražnika, moje noge si postavil na širjavo.
10 Izkaži mi milost, GOSPOD, ker sem v stiski, moje oko je otopelo od žalosti, moja duša in moje telo.
11 Zakaj moje življenje jemlje konec od bridkosti, moja leta od vzdihovanja.
17 Razjasni svoj obraz nad svojim služabnikom, odreši me v svoji dobroti.« (Ps 31,2-4.8-11.17)

Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil

2 »Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil? Daleč od moje rešitve so besede mojega vpitja.
3 Moj Bog, kličem podnevi, pa me ne uslišiš, ponoči, pa ni pomiritve zame.
4 In ti si Sveti, prestoluješ nad hvalnicami Izraela.
5 Vate so zaupali naši očetje, zaupali so, in si jih osvobodil.
6 K tebi so klicali, in so bili rešeni, vate so zaupali, in niso bili osramočeni.
10 Zares, ti si me potegnil iz telesa, me varoval na prsih moje matere.
11 K tebi sem bil vržen iz naročja, od materinega telesa si ti moj Bog.
12 Ne bodi daleč od mene, saj je stiska blizu, saj ni nikogar, ki bi pomagal.
15 Razlil sem se kakor voda, vse moje kosti so se razklenile.
Moje srce je postalo kakor vosek, raztopilo se je sredi mojega telesa.
16 Suha kakor črepinja je moja sila, moj jezik se lepi na nebo; v smrti prah si me položil.
23 Oznanjal bom tvoje ime svojim bratom, sredi zbora te bom hvalil.
24 Tisti, ki se bojite GOSPODA, hvalite ga, ves Jakobov zarod, častite ga, trepetajte pred njim, ves Izraelov rod.
25 Zakaj ni preziral in ni zaničeval nesreče nesrečnega.
Ni skrival pred njim svojega obličja; ko je k njemu klical na pomoč, je slišal.
26 Od tebe je moja hvalnica v velikem zboru;
svoje zaobljube bom izpolnil pred tistimi, ki se ga bojijo.
27 Ubogi bodo jedli in se nasitili, hvalili bodo GOSPODA tisti, ki ga iščejo;
naj vam oživi srce za vedno.« (Ps 22,2-6.10-12.15-16.23-27).

Izkaži mi milost, o Bog

2 »Izkaži mi milost, o Bog, izkaži mi milost, saj se k tebi zateka moja duša.
V senco tvojih peruti se zatekam, dokler ne gre mimo poguba.
3 Kličem k Bogu, Najvišjemu, k Bogu, ki dokončuje delo nad mano.
4 Naj pošlje kaj iz nebes in me reši.
Posmehuje se tisti, ki me tepta, naj Bog pošlje svojo dobroto in svojo zvestobo.« (Ps 57,2-4)

Gospod, usliši mojo molitev

»GOSPOD, usliši mojo molitev, prisluhni moji prošnji,
v svoji zvestobi me usliši, v svoji pravičnosti.

2 Ne privedi k sodbi svojega služabnika, saj ni nihče, ki živi, pravičen pred tabo.

3 Zares, sovražnik preganja mojo dušo, na tla je potlačil moje življenje;
preselil me je v temine, kakor večno mrtve.

4 Moj duh omaguje v meni, moje srce je otrpnilo v moji sredi.

5 Spominjam se dni od nekdanj, premišljam o vsem tvojem delovanju,
o delu tvojih rok premišljujem.

6 Svoje roke iztegujem k tebi, mojo dušo žeja po tebi kakor izčrpano deželo. Sela.

7 Hitro me usliši, o GOSPOD, moj duh pojema.

Ne skrivaj svojega obličja pred mano, da ne bom podoben tistim, ki se pogrezajo v jamo.

8 Daj mi zjutraj zaznati svojo dobroto, saj vate zaupam!

Daj mi spoznati pot, po kateri naj hodim, kajti k tebi vzdigujem svojo dušo!« (Ps 143,1-8).

Naš Bog je ljubitelj življenja

21 »Tvoja silna moč je namreč zmeraj pri tebi. Kdo se bo ustavljal moči tvoje roke?

22 Kakor drobcena utež na tehtnici je pred teboj ves svet,
kakor kaplja jutranje rose, ki se spusti na zemljo.

23 Vendar si z vsemi usmiljen, ker moreš vse,
ljudem pa grehe odpuščaš zato, da bi se spreobrnilo.

24 Kajti ljubiš vse, kar je, nič od tega, kar si naredil, ti ni zoprno,
saj tega, kar bi sovražil, ne bi bil ustvaril.

25 In kako bi kaj moglo obstajati, ako ti ne bi hotel,
in kako bi se moglo obdržati, česar ti ne bi poklical?

26 Toda ti prizanašaš vsemu, ker je tvoje, Gospodar, ljubitelj življenja.« (Mdr 11,21-26)

Karkoli se zgodi, nič nas ne more ločiti od Božje ljubezni v Kristusu Jezusu

37 »Toda v vseh teh preizkušnjah zmagujemo po njem, ki nas je vzljubil. 38 Kajti prepričan sem: ne smrt ne življenje, ne angeli ne poglavarstva, ne sedanost ne prihodnost, ne moči, 39 ne visokost, ne globokost ne kakršna koli druga stvar nas ne bo mogla ločiti od Božje ljubezni v Kristusu Jezusu, našem Gospodu.« (Rim 8, 37-39)

Na tem svetu smo samo popotniki

16 »Zato ne omagujemo. Nasprotno, čeprav naš zunanji človek razpada, se naš notranji iz dneva v dan obnavlja. 17 Naša trenutna lahka stiska nam namreč pripravlja čez vso mero težko, večno bogastvo slave, 18 ker se ne oziramo na to, kar se vidi, ampak na to, kar se ne vidi. Kar se namreč vidi, je začasno, kar pa se ne vidi, je večno.« (2 Kor 4, 16-18)

Naš dom je v nebesih

1 »Vemo namreč tole: če razpade naša zemeljska hiša, ki je le šotor, imamo v nebesih zgradbo od Boga, hišo, ki je niso naredile roke in je večna. 2 Zato tudi v tem svojem stanju vzdihujemo in si želimo kar povrh obleči svoje bivališče, ki je iz nebes, 3 seveda le, če se izkažemo, da nismo goli, ko se slečemo. 4 Dokler namreč živimo v tem šotoru, vzdihujemo in teži nas, ker se ne bi radi slekli, ampak bi se radi oblekli kar povrh, tako da bi življenje použilo to, kar je umrljivo. 5 Tisti pa, ki nas je za to pripravil, je Bog, ki nam je dal poročstvo Duha. 6 Zato smo vedno pogumni, čeprav vemo, da smo zdoma in daleč od Gospoda, dokler smo doma v tem telesu, 7 saj v veri hodimo in ne v gledanju.« (2 Kor 5, 1-7).

Ob vsaki priložnosti izražajte svoje želje Bogu

4 »Veselite se v Gospodu zmeraj; ponavljam vam, veselite se. 5 Vaša dobrota bodi znana vsem ljudem. Gospod je blizu. 6 Nič ne skrbite, ampak ob vsaki priložnosti izražajte svoje želje Bogu z molitvijo in prošnjo, z zahvaljevanjem. 7 In Božji mir, ki presega vsak um, bo varoval vaša srca in vaše misli v Kristusu Jezusu.« (Flp 4, 4-7).